

ת"פ 49331/02 - מדינת ישראל נגד עומר אלקצאי, עתמאן אלקסאטי, מאgid אל קדאי - הסתיים עניינו

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דניאל טרברג
ת"פ 16-02-49331 מדינת ישראל נ' אלקצאי ואח'
בעניין:

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד חן בן שלום
המאשימה

- נגד
1. עומר אלקצאי
ע"י ב"כ עו"ד אלעד סואלחי
  2. עתמאן אלקסאטי ע"י ב"כ עו"ד אהוד בן
יהודה
  3. מאgid אל קדאי - הסתיים עניינו
הנאשמים

גור דין-נאשמים 1 ו- 2

גור דין בעניינם של הנאשם 1 (להלן: עומר) והנאשם 2 (להלן: עתמאן, וביחד: הנאשמים).

עומר הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה **סיווע לנשיות ולהובלת נשך** - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא, בצוירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ובעבירה **шибוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244(א) לחוק.

עתמאן הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה **נשיות והובלת נשך** - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק.

עניינו של הנאשם 3 בכתב אישום זה הסתיים. הנאשם 3 הורשע בעבירה **חזקת נשך** - עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק, ונדון לשישה חודשים עבודה שירות.

על פי עובדות כתוב האישום המתקנן, ביום 13.2.2016 סמוך לשעה 00:02, נסעו הנאשמים ברכבו של עומר מסוג הונדה (להלן: הרכב), על כביש מספר 38, בקטע הדרך שבין צומת שריגים לכיוון בית ג'וברין. ברכב שהה אדם נוסף בשם טלאל אלקסאטי (להלן: טלאל).

במהלך נסיעתם, החזיק עתמאן ברכב, תוך שעומר מסיע לו, אקדח מסווג FN בקוטר 9 מ"מ (להלן: האקדח), וכן מחסנית לאקדח ובה 11 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. האקדח והמחסנית היו עטופים בגרב לבנה. בנוסף, החזיק עתמאן ברכב בסיוונו של עומר, חפיסה כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ ובה 50 כדורים.

השוטרים דניאל יחזקאלי (להלן: דניאל) ואופק רפאל (להלן: אופק), ממוקמים היו על כביש 38 לצד נידת משטרה

עמוד 1

באorzות כחולים ובפנסי איותות מהבהבים. משהתקרב הרכב לעבר הנידית, סימנו לו השוטרים לעצור. הרכב חלף על פני השוטרים ועצר במרקח מהnidית. השוטרים נכנסו לנידית, נסעו לעבר הרכב וחנו מאחוריו ויצאו רגלית לעבר הרכב. דניאל לעמוד לצד חלקו האחורי-ימני של הרכב, ואופק פנה לעבר צדו השמאלי, סמוך למקום מושב הנהג - עומר. עומר יצא מהרכב ופנה לדברים לאופק במטרה להסיח את דעתו מעתמאן, כאשר זה האחרון השליך מחלון הרכב את הגרב הלבנה ובה האקדח והמחסנית. הגרב נחתה מרחוק שלושה מטרים מהרכב ונטפסה על ידי דניאל. בסמוך לכך, בחיפוש שנערכ ברכב, נמצא מתחת למקום מושבו של עתמאן חפיסט כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ ובה 50 כדורים, על המושב עצמו בו ישב עתמאן נמצא חפיסט כדורים נוספת ובה 50 כדורים. ברצפת הרכב סמוך למקום מושבו של עתמאן, נמצא גרגון, פטיש, ושני מברגים. במושב האחורי נמצא גם כובע גרב שחור ובו חרכים לפה ולעינים.

במעשיהם המתוארים לעיל, נשא עומר והוביל נשק, תוך שעטמאן מסיע לו בכך.

וככה העובדה שעומר פנה לאופק בניסיון להסיח דעתו מכך שעטמאן השליך את האקדח והמחסנית מחלון הרכב, עשה עומר דבר בכונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

טייעוני המאשימה לעונש

במסגרת הראיות לעונש, הציגה המאשימה את רישומו הפלילי של עומר, הכול רשותה פלילתית משנת 2013 בגין ביצוע עבירה של שימוש במסמר מזויף. בנוסף, נדונ עומר פעמיים לעונשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות תעבורה.

עתמאן נעדר עבר פלילי.

הודגש, כי עבירות הנשך מבוצעות לרוב על מנת לאפשר עבירות נוספות וهن תרומות להרחבת מעגל האליםות ולתוצאות קשות בעקבות כך.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שיש להחמיר בענישה בגין עבירות נשך, ולהעדיין את אינטראס הציבור על פני נתוני האישים של הנאשם. בהקשר לכך צינו פסקין הדין שניתנו בע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' אדרי** (פורסם בנבו, 7.12.2007); וע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.12.2011).

באשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה צוין, כי עומר סייע לעטמאן סייע שאינו רגעי, כאשר הסייע אותו ברכבו במהלך נסיעה לא קצרה. לאורך כל הדרך הבינו הנאים את הפסול בנסיבותם, ולראיה, כאשר נתקלו בשוטרים ניסו להיפטר מהאקדח והתחמושת. בנסיבות אלה, עתירה המאשימה למתחם שבין 22 ל-40 חודשים מאסר בפועל לעטמאן, ומתחם שבין 12 עד 24 חודשים מאסר בפועל לעומר.

בנוגע למידניות הענישה, הפניה המאשימה לע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.9.2011) (להלן: עניין **ותד**), שם גזר בית המשפט העליון עונש של 30 חודשים מאסר, על נאים שהחזק בبيתו אקדח ומחסנית עם 12 כדורים. עוד הפניה המאשימה לת"פ 5127/06 **מדינת ישראל נ' כרכור** (פורסם בנבו, 10.7.2006), שם נגזרו 24 חודשים מאסר בפועל על נאים שנתפס מחזיק אקדח ותחמושת גנובים. המאשימה הפניה לפסיקה נוספת נסافت התומכת לגישתה במתחם העונש הרاءו שיש לקבוע בענינים של הנאים.

סוף דבר, ובהתחשב בכך שהנאומים הודיעו וחסכו זמן שיפוטי, כי עטמאן נעדר עבר פלילי וכי עומר הינו בעל עבר פלילי,

עתה המאשימה להשית על עומר עונש של 18 חודשים מאסר בפועל. על עתמאן, עתירה המאשימה להשית עונש של 30 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתייע וקנס.

טיעוני הנואשים לעונש

הנאשם 1 - עומר

בפתח דבריו קיבל ב"כ של עומר על כך שכגד טלאל, שהה אף הוא ברוכם של הנואשים, לא הוגש כתב אישום. ועוד הlion על כך, שכגד הנואשם 3 הוגש כתב אישום על החזקת תחמושת בלבד, לבסוף הוסכם שעונשו ירוצה בעבודות שירות. לגישת ב"כ עומר הדבר עולה לכדי "אכיפה בררנית" מצד המאשימה, ומקרים לו טענת הגנה מן הצדק. בנוסף, הדבר אינו עולה בקנה אחד עם עיקרונות אחדות הענישה.

צוין, כי עניינו של עומר דומה מאוד לעניינו של טלאל ושל הנואשם 3, ולא ברורה ההבחנה שעשתה המאשימה בין עומר וביניהם.

בהקשר לכך הודגש, כי על אף שעומר הודה בכתב האישום המתוקן, הרי ש-"אכיפה בררנית" מצד המאשימה, עשויה להוביל אף להקללה בעונש כפי שנקבע בפסק הדיון בעניין **קלנר נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호, ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (פורסם ב번호, 29.12.2015).

הוסף, כי הפסיקה שהציגה המאשימה בנוגע לנשיאה והובלת נשק מתייחסת לעבירה המושלמת, ולא לסייע לה. הוטעם, כי בסופו של יום לא נגרם כל נזק ממשי הנואשים.

בנוגע לגזירת העונש בתחום המתחם, צוין כי עומר לוקח אחריות על האישום המיחס לשך, והואatto אינה מן השפה ולחות. הוסף, כי מطبع הדברים כאשר כתב באישום הוגש בגין סיוע בלבד, חלקו של עומר בעבירה מצומצם.

בנוגע למדיניות הענישה הנהוגת, הפנה ב"כ עומר לת"פ (מחוזי נצ') 13-12-14513 **מדינת ישראל נ' עמאש** (פורסם ב번호, 1.7.2015), שם נגזרו 4 חודשים מאסר בפועל לנואם שהורשע בסיווע לנשיאות והחזקת נשך שלא כדין.

עוד הפנה ב"כ עומר לת"פ 15-12-9785 **מדינת ישראל נ' גבר** (פורסם ב번호, 19.6.2016), שם נגזרו 6 חודשים מאסר על נואם שהורשע בסיווע לנשיאה והובלת נשך. וכן לפסיקה נוספת התומכת לגישתו בתחום העונש שיש לקבוע בעניינו של עומר.

הוטעם, כי עומר אכן ריצה עונש מאסר מאתורי סוג ובריח, אך מאסר זה נבע מעבירות תעבורת בהן הורשע.

לעומר אין הרשות בתחום האלים או הנשק, ולא ישקפת ממנו מסוכנות.

סוף דבר, עתיר הסניגור להשית על עומר עונש של מספר חודשים מאסר, שירוצו בעבודות שירות.

באשר לטענה לאכיפה בררנית מצד המאשימה, השיב ב"כ המאשימה כי כגד טלאל לא הוגש כתב אישום, כיוון שלא נמצאו נגד ראיות. למאשימה מסור שיקול דעת להחליט אם ישנן ראיות המצדיקות העמדה לדין כנגד אדם, ולא נתען כי המאשימה הפעילה שיקול דעת זה באופן לא ראוי. בנסיבות אלה אין מקום לטענת אכיפה בררנית.

למחלוקת זו בין הצדדים, ATIICHIS בהמשך.

הנאשם 2 - עתמאן

ב"כ עתמאן הדגיש כי מדובר במעידה ראשונה בחיו של עתמאן, והוא מצר ומתחרט עליה מאוד. בהינתן עברו הנקוי, יש להעדיף בעניינו את הגישה השיקומית. בא-כוחו הפנה לפסק הדין בע"פ 779/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 12.4.2015), שם המיר בית המשפט העליון עונש מסר ממושך שנגזר על הנאשם בעבודות שירות, נוכח הליך שיקומי יוצא דופן של הנאשם. בהתאם לכך ביקש לגוזר גזירה שווה מפסק הדין בענייננו.

הודגש, כי שירות המבחן התרשם באופן חיובי מעתמאן, וכי המעצר ומעצר הבית בהם הוא גורם מרתקע עבورو.

עתמאן מטופל בשלושה ילדים קטנים, הסובלים מבעיות בריאותיות, והוא מתאים לפרטם ולטפל בהם. מצבו הכלכלי בכרי רע.

בפני בית המשפט הוצג מכתב ממעון יום שיקומי ברהט, בו צוין כי עתמאן הוא דו-דו של יהיא, המטופל במעטן בגין בעיות בריאותיות קשות. עתמאן מסיע כל יכולתו לטיפול ביהיא, והפגן לאורך השנים חמלה, דאגה ואכפתנות. כן הוצגו בפני בית המשפט תלושי משכורת המעדים על כך שעתמאן עובד בעבודה קבועה ומשתדל לפנים את משפחתו.

גם ב"כ עתמאן הדגיש כי לא נגרם נזק ממשי הנאשם, וכי אין אינדייקציה לכך שהנאשמים ביקשו לעשות במקרה שימוש למטרה פלילית.

סוף דבר, עתר ב"כ עתמאן שלא לגוזר על הנאשם עונש מסר אחורי סORG ובריח, ולהסתפק בעונש של מספר חודשים מסר שירותו בעבודות שירות.

בנצלם את זכות המילה الأخيرة, הביעו הנאשמים Chrta על מעשיהם, והצהירו כי אלה לא יישנו. עתמאן אף ביקש מבית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי הקשה.

騰קורי שירות המבחן

ביום 21.5.2017 התקבלו תסקירי שירות המבחן בעניינים של הנאשםם.

הנאשם 1 - עומר

עומר בן 32, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. עם סיום לימודי התיכונים החל לעבוד בעבודות מזדמנות.

עומר מסר לשירות המבחן כי ביום האירוע נסע עם קרוב משפחתו לבילוי. רק כשנעצר הרכב בו נסעו על ידי המשטרה, התודעה בפניו עתמאן כי הוא מחזיק נשק ברכב. עומר ציין באוזני שירות המבחן, כי מאוחר ועתמאן הוא בן משפחתו, אינו יכול "מבחןת תרבותית" להציג אותו לגורמי החוק. עוד מסר כי הדבר יכול לגרום לסכסוך משפחתני.

שירות המבחן ציין כי עומר נוקט בנסיבות בנוגע לאחריותו לביצוע העבירה. במצבו לחץ עלול עומר לפעול באופן אקטיבי או אימפליסיבי למען ערכיו שיכותו ומשפחתו.

כגורי סיכון ציין שירות המבחן כי ההליך המשפטי המתנהל נגד עומר מהוות עבورو גורם מרתקיע, וחידד עבورو גבולות של מותר ואסור.

שירות המבחן המליץ לדוחות את הדיון בעניינו של עומר ב-4 חודשים, על מנת לבדוק את התאמתו לשילוב בהליך טיפול, כאשר בתום תקופה זו יוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן.

הנאשם 2 - עתמאן

עתמאן בן 28, נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים. עם סיום לימודיו התיכוניים החל לעבוד בעבודות מזדמנות. בני משפחתו מנהלים אורח חיים נורמטיבי, למעט אחד אחיו שהוא עצור בעבר בגין הסעת שבחים.

עתמאן נעדר עבר פלילי. הוא הודה בביצוע העבירה, וטען כי החזיק את הנשק על רקע איוםם כלפיו.

כגורי סיכון, ציין שירות המבחן כי עתמאן נוטה לפעול באימפליסיביות במצבו לחץ, ואני פונה לسببיה לקבלת עזרה. עתמאן מתפרק בראוף תקין וחיבבי במישורי חייו השונים, מבחינה משפחתית, חברתית ותעסוקתית. המ Zucker היווה עבورو גורם מרתקיע.

במסגרת ההמלצות המליץ שירות המבחן לדוחות את הדיון בעניינו של עתמאן ב-4 חודשים, על מנת לבדוק את התאמתו לשילוב בהליך טיפול, כאשר בתום תקופה זו יוגש תסקיר משלים.

יצוין, כי לאור העובדה שמדובר בנאים בוגרים, ולאור העובדה שהשירות המבחן לא המליץ על הליך טיפול אלא רק על בוחנת התאמת הנאים להליך זה, לא מצאתי לדוחות את הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים (ראוי החלטתי מיום 7.8.2017, עמ' 27 לפרוטוקול; לעניין זה ראו גם רע"פ 4574/17 **חמד אבו עראר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.8.2017), פס' 12 להחלטת כב' השופט א' שומם).

דין והכרעה

ראשית, אתיחס לטענת ב"כ עומר לאכיפה בררנית מצד המאשימה, עקב העובדה שכגד טלאל, ששאה אף הוא ברכב, לא הוגש כתוב אישום.

ההגנה מן הצד מעוגנת בס' 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. סעיף זה קובע כי הנאשם יכול לטעון כתבה מקדמית את הטענה לפיה: "**הגשת כתוב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים**

בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

סתירה זו תיתכן גם במצב של אכיפה בררנית של החוק, והכוונה למקרים בהם הרשות אוכפת את החוק כנגד פלוני, אך לא כנגד אלמוני שעשה זהה או אף חמור יותר. אכיפה מעין זו נוגדת את עיק론 השוויון בפניו, באופן זה שהיא מבדילה לצורך אכיפה בין אנשים או מצבים דומים.

לא שוכנעתי כי זה המצב בעניינו.

בעניין **דין** (בג"ץ 9396 סימונה זקן ואח' ראש עיריית באר שבע ואח', פ"ד נג (3) 289, 307), ציין כב' השופט א' ברק:

"אם לכוארה יש יסוד בראיות לטענה של אכיפה בררנית, מטעעררת החזקה בדבר חוקיות ההחלטה המינימלית. כתוצאה עובר הנטול אל הרשות המינימלית להראות כי האכיפה, אף שהיא נראית בררנית, בפועל היא מתבססת על שיקולים עניינים בלבד, שיש להם משקל מספיק כדי לבסס עליהם את החלטת הרשות. אם הרשות אינה מרימה נטול זה, עשוי בית-המשפט לפසול את ההחלטה בגין שיקול זר או בגין גם אחר שנתגלה בה, או לתת סعد אחר כנגד הפגיעה בשוויון".

בעניינו, אכן היה מקום לתהות מדוע, לא הוגש כתוב אישום כנגד טלאל. אלא ששאלת זו קיבלה מענה מב"כ המאשימה, שהסביר כי לא נמצא ראיות הקשורות את טלאל לעבירות החזקה או הסיווע לה (עמ' 36 ש' 29 ו-30). תימוכין לדברים אלה אני מוצא בעובדה שנאשם 3, ששוחרר ממעצר, נעצר שנית לאחר שנמצאה טביעה אצבע שלו על חפישת הת חמוץ. הנה כי כן, אין לומר כי המאשימה הפעילה שיקול דעת שירוטי עת ההחלטה להגיש כתוב אישום כנגד הנאשמים בתיק, בעוד טלאל שולח לדרכו. אך יש לצרף את העובדה כי בגין טלאל, פעל עומר באופן אקטיבי להסחת דעתו של השוטר אופק על מנת שעתמאן יפטר מהאקדח והמחסנית, ומעשה זה קשור באופן הדוק לעבירות הסיווע לחזקה.

לא ניתן לציין כי ההגנה מן הצדק טעונה מקדמית היא, ועל אף שנית להעלווה בכל שלב בהליך הפלילי, ראוי להעלווה מוקדם ככל הנימוק. הטענה הועלתה ע"י סניגורו של עומר רק בשלב הטיעונים לעונש, וזאת - לאחר הודהתו של עומר במוחם לו. במצב דברים זה, היפוך נטול הראה אל המאשימה, כי פעולה משיקולים עניינים בלבד, אינו מובן מלאו.

סיכום של דבר, אני דוחה את טענת עומר לאכיפה בררנית מצד המאשימה, ואפנה למלאכת גזרת הדין.

סימן א' לחוק מנחה את בית המשפט לגזר עונש המבטה "**יחס הוֹלֵם בֵּין חֻמְרַת מִעֵשָׂה הַעֲבֵרָה בְּנֶסֶבֶתִוּ וּמִידָת אַשְׁמוֹ שֶׁל הַנְּאָשֵׁם**" (סעיף 40ב' לחוק). לשם כך, על בית המשפט לקבוע 'מתחם עונש הוֹלֵם', המבוסס על: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; (2) מידת הפגיעה בערך החברתי; (3) מדיניות הענישה הנהוגה; (4) נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג' לחוק). בשלב הבא, על בית המשפט לקבוע את העונש בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג'ב' לחוק). כshedobr במני שהורשע בריבוי עבירות, הליך גזרת הדין כולל שלושה שלבים. בשלב הראשון על בית המשפט לקבוע בהתאם לסעיף 40ג' לחוק, האם עבירות אלה מהוות איורע אחד או כמה איורעים, על פי מבחן "הקשר ההדוק" שהתפתח בפסקה (ע"פ 13/4910 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבואה, 29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר); וכן ע"פ 1127/13 גברזגי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבואה, 15.1.2014) וע"פ 4702/15 עbid נ' מדינת ישראל (פורסם בנבואה, 20.4.2016)). אם מדובר בכמה עבירות מהוות איורע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש

הולם לאירועו כולו, ויגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

Hebammenot בנסיבות חובה פוטנציאלי לפגיעה בגוף וברכו, ופגיעה בביטחון אזרחים תמיימים, העולמים להיקלע במצבים בהם יעשה שימוש בשתק. העריכים הנפגעים אפוא, הם בביטחון הציבור ושלטונו החזק. כב' השופט ע' ארבל ציינה בע"פ 5120/11 **שתיות נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 18.12.2011) כי:

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה יתרה הנודעת לעבירות נשק בכלל ולבירת החזקת נשק שלא כדי בפרט המקיים סיכון ממשי וחמור לציבור וויצרת פוטנציאלי להסלמה עברית וলפיקר מחיבת ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצעי העבירה מן החברה לתקופת מסגר ממשית לריצוי בפועל".

ובענין אחר ציין כב' השופט א' לוי כי:

"ניסון השנים האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדי למצוא את דרכו לעיתים לידיהם עינויים, ולעתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה כבר גרמו לא אחת לאובדן חי אדם, ולפגיעה בחפים מפשע שכ"ל "חטאם" נבע מכך שהם נקלעו בדרך מקרה לזרת הפשע. כדי להלחם בכל אלה צריך העונש לבטא את סolidתה של החברה ודעתה הנחרצת שלא להשלים עם עבריותם בכלל, ומסוג זה בפרט (ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' אדרוי** (פורסם בנובו, 22.2.2007))."

הנאשמים הבינו היטב את הפסול בהחזקת והובלת הנשק, ועל כך تعد העובדה כי לא עצרו את רכובם לבקשת השוטרים, וכי כאשר לבסוף עצרו, ניסו להעלים את הראיות נגדם. הפגיעה בערכיהם המצוינים לעיל, היא ברמה ביןונית.

מединיות הענישה

בעניין **ותך גזר בית המשפט העליון 30** חודשי מאסר בפועל, על נאשם שנמצא מחייב בביתו מתחת למזרון המיטה, אקדח ומחסנית בה היו 9 כדורים. 63 כדורים נוספים נמצאו מוטמנים בחצר. בע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 25.10.2010), נדחה ערעורו של נאשם שנטפס עם אקדח טעון ברכבו, מבלי שהוא מורה לכך. גזר הדין שהוטל בבית המשפט המוחזק, 20 חודשי מאסר בפועל ו-16 חודשי מאסר על תנאי, נותר על כנו.

בת"פ 15-06-12109 **מדינת ישראל נ' ג' דאת** (פורסם בנובו, 27.9.2016), דין כב' השופט א' כהן נאשם שהורשע על פי הודהתו בנסיבות נשק שלא כדי, לעונש של 9 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים. בת"פ (מחוזי ים) 13-10-13 53169-13 **מדינת ישראל נ' עבדו אל רחמן** (פורסם בנובו, 13.7.2014), גזר השופט א' כהן שישה חודשים מאסר שירצטו בעבודות שירות, על נאשם אשר נשא אקדח טעון במחסנית ריקה, כאשר זמן מה קודם לכן ירה באקדח 15 יריות לכיוון לא ידוע.

באשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתך לכך שלמעשיםם של הנאשמים קדם תכנון, כאשר האקדח והמחסנית הוסלקו בתוך גרב, והועברו על יד הנאשמים ליעד לא ידוע.

יש גם לתת את הדעת לעובדה שבסתופו של יום לא נגרם נזק ממשי הנאשמים, אם כי פוטנציאלי הנזק כתוצאה משימוש בנשק בלתי חוקי, גבוה מאוד. נשק המוחזק שלא כדי עלול למצוא דרכו לידיים עינויים ועלול לשמש למטרות פלilioות שונות: "**עצמם החזקת נשק בעלי פוטנציאלי קטילה מבלי שיש עליו ועל בעלי פיקוח מוסדר של הרשות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתן תמיד לחש שיתפותה לעשות בו שימוש, ولو ברגעני לחץ ופחד**" (דברי כב'

השופטת ע' ארבל בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (פורסם בנבו, 19.1.2014).

עבירות השיבוש מהלci משפט בה הורשע עומר, קשורה קשר הדוק לעבירות הסיווע לנשיות נשך בה הורשע, ועל כן יקבע מתחם עונש אחד לשתי העבירות.

בחינת הערכים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, עיון בנסיבות הענישה הנהוגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, הובילו אותנו לככל מסקנה כי מתחם העונש בעבירות בהן הורשעו הנאים, הוא בין 6 חודשים ל-12 חודשים מאסר בפועל לעומר - הנائم 1, ובין 10 ל-24 חודשים בפועל לעומאן - הנائم 2.

בחינת הנسبות שאינן הקשורות ביצוע העבירה

כמפורט סעיף 40א לחוק, אבחן את הנسبות שאינן הקשורות ביצוע העבירה, לצורך קביעת העונש בתחום המתחם.

הנאים הודיעו ביצוע המינויים להם, ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר. נסיבה זו בהכרח תיזקף לזכותם של הנאים.

הפגיעה בנאים ובמשפחותיהם כתוצאה מהאונש שיוות עליהם, אינה פשוטה. הנאים מטופלים בילדים קטנים, ומצבם הכלכלי אינו מן המשופרים.

כפי שצוו לעיל, לעומר עבר פלילי הכלול הרשעה בעבירות שימוש במסמר מזויף, והרשעה בעבירות תעבורה בגין אף ריצה עונשי מאסר מאחרוי סורג וברית.

עתומאן נעדר עבר פלילי.

בشكلו הנטוני והאי zoning, וטור שנתי דעתו לאופי האירוע בגין הורשעו הנאים, לעבירות שהורשעו בהן, למצוות המשפחתי של הנאים ולכך שהנאים הודיעו במינויים להם, מצאתי לגוזר את עונשם של הנאים בתחום עונש.

סוף דבר, אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

הנائم 1 - עומר

א. 7 חודשים מאסר בפועל, בניקי ימי מעצרו. (14.3.17- 13.2.17)

ב. חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור הנائم עבירה בה הורשע, במשך 3 שנים מיום שחררו.

הנائم 2 - עתמאן

א. 10 חודשים מאסר בפועל, בניקי ימי מעצרו. (14.3.17- 13.2.17)

עמוד 8

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם בעירה בה הורשע, במשך 3 שנים מיום שחרורו.

הנאשמים יחלו בריצוי מאסרים ביום 10.1.2018.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ח, 07 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.